

ПОЛ ВЕРЛЕН БЛАГОРАЗУМИЕ

Част 0 от „Някога и неотдавна“

Превод от френски: Кирил Кадийски, 1994

chitanka.info

На Гастон Сенешал

*Подай ръка, ела да седнем, замълчи
под старото дърво, където — спрял да скита —
издъхва вятърът и милва до насита
луната клоните с посърнали лъчи.*

*Не мърдай... Да мълчим и да сведем очи.
Недей мисли. Мечтай. Не страдай с гръд разбита,
че няма щастие, че младостта отлита
и бухалско крило в нощта над нас стърчи.*

*Укрий надеждите. И нека се смирят
душите, нека в тях се спусне с топла ласка
сияйният покой на слънчевата смърт.*

*Да помълчим така сред този мрак дълбок,
не бива никой тук в съня ѝ да я стряска:
Природата — велик и зъл, безмълвен Бог.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.